

suler, gør det ingen Vanskelighed, men naar der i § 1 staar „danste Undersaatter“, er det umuligt at værgе sig imod, at Udtrykket der kunde tages i den snævrere Betydning, og derfor have vi, samtidig med at fastholde Reglen i sin Helhed udtrykkelig tilføjet den Undtagelse: „uden for § 1“. Ellers følger Ordet „danst“ Lovgivningens almindelige Regler, undtagen i § 1. Det have vi gjort af Hensyn til de danste Undersaatter; vi have villet udtrykkelig laa fast, at her staar det ikke i snævrere Forstand, men i den videst mulige Betydning. Saa vil altsaa Ordningen helt igennem blive klar. Vi kunne ikke gøre det tydeligere; thi vi kunne ikke i hver enkelt Paragraf indføre denne Undtagelse; det vilde være aldeles umuligt. Hvad Udtryk vi saa brugte: danst, Koageriget o. s. v., saa maatte der Forklaring til i hvert enkelt Tilfælde, og der maatte tilføjes; dog ikke paa Grønland, Island og Vestindien. Det vilde blive aldeles utaaleligt. Vi maa altsaa samle Fortolkningen i en enkelt Paragraf, saaledes som vi have gjort. Vi have ikke kunnet finde bedre Plads til den end paa dette sidste Sted, hvor vi have hensat den. Vi have saa fundet, at der kommer saa meget til at staa paa det Sted, at det ikke kan samles altsammen i enkelte Slutningsbestemmelser; vi maa have en Flerhed af Paragraffer og et eget Kapitel, thi inden for det foregaaende Kapitel om Forbrudelser og Straffe kunne flige Bestemmelser ikke rummes. Derfor have vi foreslaaet dette 13de Kapitel „Om Lovens Omraade og Krafttræden samt ældre Lovbestemmelser's Ophævelse“.

Jeg anbefaler altsaa disse Vædringsforslag til det høje Ting; jeg tror, at der derved vil fremkomme Klarhed og Sikkerhed og ingen som helst Tvivl om, hvilket Lovens Omraade er.

Dernæst er der § 314, som har faaet en noget forandret Redaktion. Tidligere løb den efter Udvalgets Forslag paa, at Loven ved fgl. Anordning skulde kunne udvides til Færøerne. Dette er for det første i og for sig, statsretslig set, mindre korrekt udtrykt; thi ifølge Grundloven gælder alle Love for Færøerne, naar de ikke særlig ere undtagne. Dette Udtryk „udvides til“ er altsaa for saa vidt mindre korrekt. Dernæst have vi ogsaa ment, at det vilde være rig-

tigere at formulere Forslaget saaledes, at Loven gælder for Færøerne, men saaledes, at Kongen skal have Magt til inden dens Krafttræden at foretage de Lempelser, som Hensynet til de stedlige Forhold paa Færøerne maatte gøre nødvendige. Der er jo rigelig Tid til at gøre det, da Loven først træder i Kraft den 1ste Januar 1893. Færøingerne ere saa paa den ene Side sikre paa at faa det store Gode, som denne S Lov efter vor Opfattelse repræsenterer, og de have paa den anden Side Afgang til, ved Forhandling med Regeringen at faa de Lempelser, som de maatte anse for ønskelige. — Vi have derfor tilladt os at anbefale det høje Ting den Affattelse, som vi nu have foreslaaet i § 314.

Dernæst have vi i § 315 fastholdt en Ophævelsesfortegnelse. Man kan jo sige: Hvad skal en Opramsning af alle de enkelte Love til? Dog have vi ikke villet frafalde den, fordi det giver en vis Vejledning, at en Del af de vigtigste Love ere fremhævede. — Der er allerede gjort opmærksom paa, at „Blakat af December s. A.“ skal være „16de December d. A.“ og at der til Loven af 23de Marts 1888 skal føjes § 2. Det er tilføjet ved det følgende Vædringsforslag, men jeg har desværre ikke husket at faa det med her; jeg antager, det kan anses som en Trykfej. Saa er der i øvrigt den simple Tilføjelse om alle ældre Lovbestemmelser, som jo vil afhjælpe den Mangel, som der maatte være, og som der vel utvivlsomt ogsaa er, i Opregningen af de enkelte Love. — Vi have anset det for vor Pligt at tilføje Vædringsforslaget Nr. 14 for den Mulighed, at det høje Ting ikke maatte bifalde Vædringsforslag 13. Det er kun for Sikkerheds Skyld, og jeg skal paa Udvalgets Begne udtrykke det Haab, at det høje Ting maatte give Vædringsforslag Nr. 13 sit Bifald og derigennem gøre det unødvendigt at komme ind paa det sidste Vædringsforslag.

Saa Udvalgets Begne har jeg derfor den Ære at anbefale samtlige Vædringsforslag.

Justitsministeren (Mellermann):

Som den ærede Ordfører bemærkede, har der fundet Konference Sted mellem ham og mig angaaende de foreliggende Vædringsforslag, og jeg kan altsaa sige, at vi ere